

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهر روز سورن
۱۳ فبروری ۲۰۱۶

انتخابات (انتصابات) پیش رو، درسی دیگر برای جماعت متوهم!

راز بقای حاکمیت اسلامی اساساً بر تشنج زائی و بحران آفرینی استوار است. تنها در چنین وضعیتی می تواند به حیات خود ادامه دهد. این تجربه را مردم کشورمان، روشنفکران و ناظران سیاسی، شاهدان و آسیب دیدگان این نظام دارند. در هیچ دوره ای از حاکمیت این رژیم ما نظاره گر ثبات سیاسی، اقتصادی و آرامش اجتماعی نبوده ایم. تشکل های سیاسی و مدنی تار و مار شده اند و به کشتارگاه های انسانی و یا دخمه های زندان و تبعید روانه شده اند. بخشی از این نهادها هم دوران تبعید در خارج از کشور را می گذرانند. بنابر این بحث از انتخابات تا زمانی که تشکلهای و احزاب نتوانند آزادانه و در امنیت فعالیت داشته باشند، بیهوده است.

در کجای دنیا رهبرش به صراحت اعلام کرده است که حق انتخاب کردن دارید اما حق انتخاب شدن ندارید؟ چنانچه فرض کنیم ولایت فقیه هنوز از سلامت مغزی به لحاظ بیولوژیک برخوردار است! این گفته را می توان آغاز یک دگرذیبی سیاسی در تعریف دوباره نظام و به ویژه در میان خودی های رژیم دانست. بخش غالب حکومتی تلاش دارد تا ولایت فقیه را بیش از پیش با کمرنگ تر کردن مقوله جمهوری که همیشه آن را به عنوان تزئینی برای حکومت سیاسی استبداد به کار برده اند، تثبیت کند.

رد صلاحیت تقریباً عموم منتقدان و اصلاح طلبان نه اقدامی جدید است و نه تعیین کننده در سمت و سوی بهبود وضعیت مردم کشورمان. گرد و خاکی که اصلاح طلبان و هوادارانشان در خارج از کشور بارها و در انتخابات پیشین به پا کرده بودند و امکان و احتمال اصلاح پذیری حکومت را عنوان می کردند.

امروز بیش از همیشه سوزش این غبار را در چشمان خود احساس می کنند. اقدامات تمامیت خواهان تا کنون نشاندهنده این بوده است که قدرت و توان مهندسی کردن این انتخابات و یا هر انتخاب دیگری را در شرایط کنونی دارند. اهرم های لازم در دست آنهاست و فضائی را نیز برای تغییر ترکیب این نهادهای حاکمیتی ایجاد نمی کنند. پیام بعدی برای تحلیل گران سیاسی ما این است که توازن قوی میان حاکمان و مردم را هنوز به نفع نظام می توان ارزیابی کرد و تا چنین است نیروهای سرنگونی طلب در فاز تدارک کسترده و کسب آمادگی پر توان برای خروش مؤثر علیه وحوش حاکم به سر می برند.

حکومت اسلامی تجربه زنده این اقدام برای دگرذیبی را نیز از کشور همجواریان ترکیه و از حکومت اردوخان دارد. اردوخان همان کار را کرده است و با هجوم به سکولاریسم هنوز موجود این کشور و با نیت بازپس گیری دستاوردهای

مبارزاتی مردم این کشور در جمع دیکتاتورهای جهان قرار گرفته است. همین اهداف را امروز خامنه ای و همدستانش برای حذف واژه جمهوری از طریق اقداماتشان دارند.

بنابر این ایجاد توهم در اینمورد که می توان با حضور در پای صندوقهای رأی بر روند موجود تأثیر مثبت گذاشت، تحمیل مجدد و مکرر مردم و اهانت به شعور اجتماعی و فرهنگ دموکراسی است. شایسته است که از موضع چپ مردم کشورمان را برای رسیدن به دریا تشویق کنیم و نه قطره ها! بهتر است به آنها بگوئیم بقای رژیم تداوم فقر و فلاکت و نابرابری است. باید به آنها گفت که بدون در هم شکستن ساختارهای سیاسی اقتصادی حاکمان نمی توان بنی سالم دیگری را بنا کرد. نیکوست که بگوئیم برای همه چیز مبارزه کنید و نه برای ذرات.

اما این همه داستان نیست و پیامدهای این کوشش های رژیم و با توجه به داده های سیاسی و اقتصادی در شرایط کنونی می توان به زودی وقوع زلزله ای سیاسی اجتماعی ارزیابی کرد. در حوزه سیاسی نظام به سوی تک صدائی شدن و خود مبتکر زدودن توهمات اصلاح پذیری است و در زمینه های مالی و اقتصادی به سوی گشایش ارتباطات بین المللی می رود. این وضعیت شبیه حرکت لایه های زیرزمینی در جهات مختلف است که تنها نتیجه آن وقوع زمین لرزه است.

تمامیت خواهان امروز بیش از گذشته چهره حقیقی خود را به معرض دید مردم و جهانیان قرار می دهند. امید های رفورمیستها و اصلاح طلبان را از میان می برند و از حذف فزیکتی آنان در به اصطلاح انتخابات آتی نیز کم نمی گذارند. حتی راست ترین نظریه پردازان سیاسی ماله کش اصلاح طلبان نیز از حذف عمومی نمایندگان مطلوب خویش بیکه خورده اند. بخش حاکم حکومتی آگاهی کامل از موقعیت خود دارد. از این که به زودی طوفانی در راه است مطلع است.

هم از اینرو به فشرده کردن صفوف خود و آرایش نهائی نیروهای خود در حاکمیت پرداخته است تا با این زمین لرزه سهمگین و موج اعتراضی و مبارزات کارگران و زحمتکشان مقابله کند. مانور بسیج ضد اغتشاش که چند روز پیش با سروصدائی نچندان کم انجام شد در خود پيامی داشت به کارگران و زحمتکشان و دانشجویان که توهم نداشته باشید و رژیم اسلامی با چنگ و دندان از حاکمیت ننگین و نیات پلید خود در برابر هر صدای اعتراضی خواهد ایستاد. تداوم تلاش برای ایجاد تشکلهای سراسری مردمی، آگاهگری و حفظ تشخص سیاسی، از جمله گزینه های شناخته شده برای نیروهای مترقی و چپ است. این نکته در کنار ابتکارات و راهجویی های نسلهای جوانتر با استفاده از تکنولوژی جدید می تواند در آینده راهگشا باشد.

بهر روز سورن

۲۰۱۵/۰۲/۱۰